

Κάτι θά κάμω γιά σένα, κάθ
θά θρωδ...

Σέ λίγο, ή ύπνότερία ήπιή
στο δωμάτιο καί άφησε ένα
σκο κατάφορο από γάλα, τας
βούτυρο, σάντουιτς.
—Πάρε, μη διατάξω... Δέν
είνε όμορφα;...

Τό κορίτσι άρχισε νά τρώη
'Η κυρία τό κούταξε άνά τον
φούσε τό τσάι της. 'Ηπιε δυο
τρεις γουλιές, κ' έπειτα άφησε
ένα τσιγάρο...

Γ' αυτό τό ώραίο θάζο,
κυρία... Γιά κούταχτε το.
Γνήσια Σκατωέζικη λαϊκή τέ-
χνη... διακοσίων πενήντα χρο-
νών τουλάχιστον!

—'Οχι, όχι!... Άρκετά πή-
ρα σήμερα, κύριε Γκρόρντον...
Μά, γιά σταθήτε... Είνε ώ-
ραίο, αλήθεια! "Άς είνε.
Στείλτε μου τό κι' αυτό! Καί
τώρα, άρεθουάρ, κύριε Γκρόρν-
τον. Χιονίζει έξω κ' έχω τρεις
ώρες που γυρίζω άπ' έδώ κι' άπ' εκεί!...

Καί ή κομψή κυρία Μαίρη Φέλλ, άνοιξε τήν πόρτα καί θγή-
κε έξω. Στό δρόμο φουούσε ένας παγωμένος άέρας καί τό χιόνι
έφεπτε πυκνό. 'Η νεαρή κυρία άνατρίχιασε, τυλιγμένη καθώς
ήταν μέσα στις γυναιές της.

«Καί τώρα στό σπίτι... σκέφτηκε. Κ' ένα ζεστό, άχνιστό τσάι...»
Εδύταξ, δέν θά άργούσε διάλυο νά αύρηση στό σπίτι της.
'Εμπρός στό πεζοδρόμιο, περίμενε τό αυτοκίνητό της. 'Ο σωφέρ
έκεί άνοιξε τήν πόρτα κ' ήταν έτοιμος νά τήν βοηθήσει ν' ά-
νεβή...

—Κυρία... σάς παρακαλώ πολύ... Μά συγχωρείτε!...
Αυτά τό λόγια της τό είνε ένα νεαρό, φτωχοντυμένο κορίτσι.
Τό πρόσωπό του ήταν μελανιασμένο από τό κρύο καί χωρίς άλλο
λό από τό χαλασμένα του παπούτσια, έμπαινε νερό στά πόδια
του...

—Μά συγχωρείτε, κυρία. "Αν μπορούσατε... "Οχι πολλά. "Ο-
σο γιά ένα φλυτζάνι ζεστό τσάι...
'Η κομψή κυρία Μαίρη κούταξε προσεκτικότερα τό φτωχό
πλάσμα, που στεκόταν μπροστά της. Νεαρό, νόστιμο προσωπά-
κι, μεγάλα ζωηρά μάτια. Φτωχά ντυμένο,
μά όχι καί μέ κουρέλλια. Καμιά έργά-
τρια ίσως, που είχε μείνει χωρίς δουλειά,
γιατί ήταν άρκετά μεγάλη, δεκαέξη χρο-
νών τουλάχιστον...

—Μά πώς; Δέν έχεις ούτε γιά ένα τσάι
λεφτά, μικρή μου;
—Δέν έχω, κυρία!

"Εξαφνα, μιά ίδια πέρασε από τό μυα-
λό της κυρίας. "Αν έκανε κι' αυτή μιά φο-
ρά κάτι σαν κι' αυτά που διαβάει κανείς
στά μυθιστορήματα ή που βλέπει στον κι-
νηματογράφο; "Αν τό έπαιρνε σπίτι της
αυτό τό φτωχό κορίτσι; Νά μιά μικρή πε-
ριπέτεια!

—'Οραία!... είνε χαμογελώντας στό φτω-
χό κορίτσι. "Ελα μαζί μου στό σπίτι, νά
πάρως τό τσάι σου!
Τό κορίτσι τήν κούταξε έκπληκτο.

—Μά πώς;... Αλήθεια, κυρία; "Α, όχι!...
—Καί γιατί όχι; "Ελα! Θά μέ εύχαρι-
στήσει!...

Τήν πήρε από τό χέρι καί τήν τράβηξε
πρός τό αυτοκίνητο. Τήν έσπρωξε έλαφρά
ν' ανεβή κ' έπειτα άνέθηκε καί ή ίδια. Τό
αυτοκίνητο ήταν γεμάτο ψώνια, μά ύπρη-
χε θέοι καί γιά τις δυό.

—'Α, κυρία!...
—Μά τί λοιπόν; Γιατί σου φαίνεται πα-
ράξενο; Θά πάμε στό σπίτι, θά ζεσταθώ,
θά πιήσ τό τσάι σου κ' έπειτα θά μου πής
ότι θέλεις νά μου πής...

'Η νεαρή, κομψή κυρία αισθανόταν μιά
ιδιαιτέρη χαρά λέγοντας αυτά τό λόγια.
Μά, ήθελε νά αποδείξει σ' αυτό τό φτωχό,
τό δυστυχισμένο κορίτσι, πώς καί στη ζωή επίσης μπορούσε κανείς
νά συναντήσει, όπως καί τό φτωχό, πώς όλες ή
γυναίκες είνε άδελφές κατά θάθος... Καί, σαν νά κατάλαβε τις
σκέψεις της, τό φτωχοκόριτσο πήρε έξαφνα τό λεπτό, γαντο-
φορμένο χέρι της καί τό φίλησε. 'Η κυρία Μαίρη τού χαμο-
γέλασε μέ τρυφερότητα. Μόνο που δέν ήξερε, πώς θά τελειώ-
νε αυτή ή ιστορία...

Σέ λίγο, τό αυτοκίνητο σταμάτησε έμπρός στό πλούσιο σπι-
τι. 'Η κυρία Μαίρη κατέβηκε, πήρε από τό χέρι τό φτωχοκό-
ριτσο καί προχώρησε στον διάδρομο.
—'Ελα, είνε, έλα στό δωμάτιό μου!...

Κούταξε μέ χαμόγελο τόν όπηρετή καί τήν όπηρετρία που
τήν έβλεπαν έκπληκτοί καί πήρε τό κορίτσι μέσα στό δωμάτιό
της.

—'Ελα! 'Εδώ, ή ζεστή είνε γλυκειά! Τώρα άμέσως, θά πα-
ραγγείλω τό τσάι...
—'Εβαλε τό κορίτσι νά καθήση σέ μιά πολυθρόνα, πλάι στη
θερμάστρα, καί παράγγειλε τό τσάι στην όπηρετρία. Μά τότε,
έξαφνα, τό κορίτσι άρχισε νά κλαίει.

—Μήν κλαίς! τού είνε ή κυρία Μαίρη. Γιατί κλαίς; Τώρα,
σέ λίγο, θά μάς φέρουν τό τσάι καί τότε θά μου τά πής όλα.

ένα τσιγάρο. Τό κορίτσι έξαικολουθούσε νά τρώη, νά πίνη μέ
θουλιανά τό ζεστό γάλα...
"Όταν τελείωσε, ή κυρία άναψε ένα δεύτερο τσιγάρο καί τρώ-
θηέ τό κάθισμά της κοντά του. "Ήταν τόσο άσυνήθιστο", τό
σο «ένδιαφέρον» αυτό που είχε κάμει!... Μά νά, τώρα, που τό
κορίτσι είχε φάει καλά, τά μάγουλά του κοκκίνισαν από τό
ζεστό καί τά ώραία μεγάλα μάτια του είχαν γίνει ζωηρότερα.
Τί όμορφο που ήταν, αλήθεια!...

—'Ας είνε, είνε ή Μαίρη, σαν νά διέκοπτε αυτήν τήν σκέψ-
της. Πεινούσε, μικρή μου... Είχες πολλές ώρες νά φάς;
Μά, τήν ίδια στιγμή, κάποιος χτύπησε άπ' έξω τήν πόρτα.
—Μπορώ νά μπώ, Μαίρη;

"Ήταν ό Φίλιππος, ό άντρας της κυρίας Μαίρης, ένας κομψός
έργοστασιάρχης. Είχαν δυό χρόνια παντρεμένοι κ' ή Μαίρη ή-
ξερε πώς τήν υπεραγαπούσε. "Ανοίξε τήν πόρτα καί ήπιε στό
δωμάτιο. Κούταξε, παραεπιμένοντας λιγάκι, τό φτωχό κορίτσι
καί είνε, κάποις ειρωνικά:
—'Ω, μέ συγχωρείτε. Δέν ήξερα...

—Μά όχι δά! Έκανε γελώντας ή Μαίρη
Φίλιππε, νά σοο συστήσω μιά φίλη μου.
Τή δεσποινίδα...

Σταμάτησε, γιατί δέν είχε ρωτήσει
δέν είχε μάθει άκόμη τό όνομα τό κο-
ριτσιού.

—Σμίθ... συνεπλήρωσε τό φτωχοκόρι-
το. "Ανας Σμίθ, κυρία...
—Σμίθ... επανέλασε ή κυρία. Φλυαρού-
σαμε έδώ λιγάκι...

—Ναι, ναι... Έκανε εκείνος, άφοο χαμο-
γέλασε πάλι. Μπορώ νά σοο πώ, μιά στιγ-
μή, Μαίρη; 'Η δεσποινίς Σμίθ θά μέ
συγχωρήσει άν τήν αφήσουμε λιγάκι μό-
νη...

'Ο Φίλιππος πέρασε στή βιβλιοθήκη
που ήταν πλάι, καί εκεί τόν άκολούθησε
καί ή γυναίκα του.
—Τί σημαίνουν όλα αυτά; τήν ρώτησε
τότε εκείνος. Γιά πές μου... Ποιό είνε τό
τό κορίτσι;

"Εκείνη γέλασε καί τού διηγήθηκε τή
«μικρή περιπέτεια» της.
—'Ετσι; Έκανε ό άντρας της. Νόστιμο,
πολύ νόστιμο...

—Ναι... Δέν είνε; Τί λές; Τήν κρατού-
με καί στό τραπέζι; άπόψε;
—Καί στό τραπέζι; Έκανε εκείνος γε-
λώντας. "Οχι δά! Σιγά-σιγά, θά μου πής
νά τήν κρατήσουμε καί γιά πάντα κοντά
μας!

—Καί γιατί όχι; "Ισως δέν έχει κανέ-
ναν σ' αυτόν τόν κόσμο. "Ισως...
Τήν είχε συναντήσει πάλι ό πάθος της
νά κάμει κάτι «ένδιαφέρον», κάτι έξαι-
κτικό, μέσα στην άνια τό πλούσιου καί της καλοπέρασης.
—Σωστά! είνε ό άντρας της. Γιατί όχι; Είνε όμορφη ή
άλλο...

—'Ομορφη;
'Η κομψή κυρία Μαίρη κοκκίνισε λιγάκι έξαφνα.
—Αλήθεια, είνε όμορφη, Φίλιππε;
—Μά ναι! Χαριτωμένη, άπλοοστατα. Τήν κούταξα προσεκτι-
κά, μόλις μπήκα στό δωμάτιο. Κακοντυμένη, μά όμορφη!
"Αναψε ένα τσιγάρο, ξαπλώθηκε στον καναπέ καί πήρε νά πή-
τίπαστε.

Μά δέν πήγε στό δωμάτιο, όπου περίμενε τό κορίτσι. Πήγ-
η στο μπουτουάρ καί εκεί στάθηκε έμπρός σέ ένα μικρό ή-
πιπλο. Αισθανόταν μά άλλόκοτη στενωχώρα. Τής φαινόταν
πως άκουγε άκόμη τόν άντρα της νά λέη:
—Χαριτωμένη... Κακοντυμένη, μά όμορφη!...
'Η καρδιά της κομψής κυρίας Μαίρης είχε άρχισει νά χτυπά
δυνατά.

—Χαριτωμένη... ψιθύρισε. "Όμορφη!...
Καί τότε, μέ μιά ένστικτώδη κίνηση, άνοιξε ένα συρτάρι, μέ
ζευγε άπ' εκεί μέσα μερικά χαρτονομίσματα που είχε, τά έβγα-
σε.

Η συγγραφέας του διηγήματος, διάσημος Άγγλος λογογράφος, Κατερίνα Μάνσφελδ

—'Ελα, είνε, έλα στό δωμάτιό μου!...

Κούταξε μέ χαμόγελο τόν όπηρετή καί τήν όπηρετρία που τήν έβλεπαν έκπληκτοί καί πήρε τό κορίτσι μέσα στό δωμάτιό της.

—'Ελα! 'Εδώ, ή ζεστή είνε γλυκειά! Τώρα άμέσως, θά παραγγείλω τό τσάι...

—'Εβαλε τό κορίτσι νά καθήση σέ μιά πολυθρόνα, πλάι στη θερμάστρα, καί παράγγειλε τό τσάι στην όπηρετρία. Μά τότε, έξαφνα, τό κορίτσι άρχισε νά κλαίει.

—Μήν κλαίς! τού είνε ή κυρία Μαίρη. Γιατί κλαίς; Τώρα, σέ λίγο, θά μάς φέρουν τό τσάι καί τότε θά μου τά πής όλα.

—'Ελα, είνε, έλα στό δωμάτιό μου!...

Κούταξε μέ χαμόγελο τόν όπηρετή καί τήν όπηρετρία που τήν έβλεπαν έκπληκτοί καί πήρε τό κορίτσι μέσα στό δωμάτιό της.

—'Ελα! 'Εδώ, ή ζεστή είνε γλυκειά! Τώρα άμέσως, θά παραγγείλω τό τσάι...

—'Εβαλε τό κορίτσι νά καθήση σέ μιά πολυθρόνα, πλάι στη θερμάστρα, καί παράγγειλε τό τσάι στην όπηρετρία. Μά τότε, έξαφνα, τό κορίτσι άρχισε νά κλαίει.

—Μήν κλαίς! τού είνε ή κυρία Μαίρη. Γιατί κλαίς; Τώρα, σέ λίγο, θά μάς φέρουν τό τσάι καί τότε θά μου τά πής όλα.

—'Ελα, είνε, έλα στό δωμάτιό μου!...

Κούταξε μέ χαμόγελο τόν όπηρετή καί τήν όπηρετρία που τήν έβλεπαν έκπληκτοί καί πήρε τό κορίτσι μέσα στό δωμάτιό της.

—'Ελα! 'Εδώ, ή ζεστή είνε γλυκειά! Τώρα άμέσως, θά παραγγείλω τό τσάι...

ΜΙΑ ΠΡΟΒΛΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1934

Τι θα γίνῃ κατὰ τὸ νέον ἔτος. Τὸ ἔμπροσθε θὰ ἰδῇ χρυσὰς ἡμέρας. Θ' ἀνακαλυφθῇ τὸ φάρμακον τοῦ καρκίνου. Θὰ ἐπιτείνων ἡρώσιμον μὲ τοὺς πλανήτας. Πέλεμοι, ἀπανκωτάσεις, ἀνατροπαί.

Ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ 1933 ἴσαν γεμάτες ἀπειλητικὰ προσηνύματα. Φτώχεια, κακομοιρία, γκρίνια.

Γιὰ τὸ 1934, τὸν καινούργιον χρόνον, τί προβλέψεις ὑπάρχουν; Θὰ θεασθῇ κι' αὐτὸς ἐπὶ τῆς Ἰχθυ τοῦ προκατόχου του, ἐπιδεινώνων καθημερινὰς περισσοτέρον τὴν ἡθικὴν καὶ οἰκονομικὴν κρίσιν, τοὺς κινδύνους τῶν πολέμων καὶ τῆς ἀνησχίας τῶν ἀνατροπῶν;

Ἡ Κα Κρινύ, μιὰ ἀπὸ τῆς Παρισιανῆς Πύθιας, ποῦ προλέγου τὸ μέλλον, ἔδωκε τὴς ἐξῆς προβλέψεις γιὰ τὸ 1934 στὸ συνεργάτη ἐνὸς Γαλλικοῦ περιοδικοῦ:

—Ὁ κόσμος σήμερα, εἶπεν ἡ Κα Κρινύ, ὀποφέρει ἀπὸ μιὰ θαθεαία ἀρρώστεια ποῦ ἐπιτείνεται καὶ αὐτάνει μετὰ τὴν ἡμέρα σ' ἄλους τοὺς κλάδους τῆς ζωῆς. Ἄλλὰ μετὰ τὴν τρικυμία, θὰ λάμψῃ ὀλόκληρη ἡ αὐγὴ τῆς νέας ἐποχῆς. Ἐνας μεγάλος πνευματικὸς ἀρχηγὸς θὰ παρουσιασθῇ καὶ ἡ δυνατικὴ φωνὴ του θ' ἀνηχήσῃ σ' ἄλλοι τὸν κόσμο. Οἱ ἄνθρωποι θὰ καταλάβουν ἐπὶ τέλους ὅτι δὲν ἔχουν ἀκόμα καταλάβει. Καὶ τὰ μάτια, ἀνοίγοντας στὸ καινούργιον φῶς, θὰ ἰδοῦν καὶ τ' αὐτὰ θ' ἀκούσονται!

»Ἡ Γαλλία, κυρίως, εἶνε προσωρισμένη ἀπὸ τῆ μοίρα νὰ κρατήσῃ ὅλην μιὰ φορὰ τὸν πυρὸς τῆς προόδου καὶ νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμο.

»Μεγάλα κοσμοιστορικά γεγονότα θὰ συντελεσθῶν κατὰ τὸ 1934 εἰς ἄλλα τὰ ἐπιπέδα τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.

»Τὸ ἔμπροσθε, κατὰ τὸν Μάρτη, θὰ ἰδῇ ἡμέρας μεγάλης εὐθυμίας. Ἡ κίνησι τῶν συναλλαγῶν θὰ ἐξαναρχήσῃ ζωηρότερη.

»Ὅσο γιὰ τὰ πολιτικά, εἰς μὲν τὴν Γαλλία θὰ ἐπικρατήσῃ μεγάλη ἰσχυρία κατὰ τὸ 1934, ἔξω δὲ τῆς Γαλλίας, στὴν ἄλλην Εὐρώπῃ, θὰ σημειωθῶν θαθώτατες διαταραχάς, πόλεμοι μεταξὺ διαφόρων κρατῶν, ἐσωτερικὴς ἐπαναστάσεις, ἀνατροπὰς καθεστώτων. Ἡ Γαλλία θὰ κατορθώσῃ νὰ συνάψῃ συμφωνὰ φιλικίας καὶ συμμαχίας μὲ διάφορα ἰσχυρὰ Εὐρωπαϊκά κράτη, κ' ἔτσι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ διατηρήσῃ εἰρηνικὰς σχέσεις μ' ἄλλοι τὸν κόσμο.

»Στὸ ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο θὰ γίνων σπουδαιότερες ἀνακαλύψεις. Ἡ ἔριυνας ἐνὸς ἐνδόξου Γάλλου ἐπιστήμονος θὰ τελεσφορήσῃ καὶ θ' ἀνακαλύψῃ τέλος τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου διὰ ἐμβολίου. Στὴν Γερμανία, ἕνας διάσημος μαθηματικὸς θὰ κάμῃ ἐπὶ ἀκαταμάχητον ἐπιστημονικὸν θάσασον, σπουδαιότερες διαπιστώσεις, ἡ ὁποῖες θὰ ἐπιτρέψωσιν τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τοὺς ἄλλους πλανήτας.»

Αὐτὰ προλέγει γιὰ τὸ 1934 ἡ Κα Κρινύ. Τοῦ χρόνου, αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κρίνωμεν ἂν ἐπρόβλεψε σὰ στα καὶ ἂν εἶπε τὴν ἀλήθειαν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η Ζ'. ΚΑΡΘΙΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ.

Στὴς 5 μ.μ. τῆς παρασμένης Τετάρτης 10 Ἰανουαρίου, ἔγινεν εἰς τὰ Γραφεῖα μαε ἡ Ζ' κλήρωσις διὰ τὴν διανομὴν τῶν δώρων τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου», παριστάμενοι τῶν λογίων καὶ δημοσιογράφων κ.κ. Κ. Σταματοπούλου, Δ. Παπανικολάου καὶ πολλῶν ἀναγνώστων μαε.

Ἀπὸ τὴν κληρωσίδα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον τεθῆ ὄλοι οἱ ἀριθμοὶ οἱ δημοσιευθέντες εἰς τὰ φύλλα τοῦ «Μπουκέτου», ἀνευρθησαν κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί, ἀπὸ τὴν μικροῦσα διὰ Τάσια Ζηομοῦ:

Ὁ α' ἀριθμὸς	5166	κερδίζει	δραχ.	500
> β' >	5861	>	>	150
> γ' >	5361	>	>	100
> δ' >	21451	>	>	50
> ε' >	5282	>	>	50
> στ' >	22201	>	>	50
> ζ' >	3157	>	>	50
> η' >	13198	>	>	50

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς 66 (ἦτοι εἰς τὰ δύο τελευταία ψηφία τοῦ α' ἀριθμοῦ 5166) κερδίζουν ἀνά ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου» τῆς ἀρεσκείας των.

Οἱ ἀναγνώσταί μαε οἱ ἔχοντες φύλλα μὲ τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς, πρέπει νὰ τὰ φέρωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα μαε, διὰ νὰ πάρωσιν τὰ δῶρα των, ἔχοντες μαζὺ των καὶ δελτίον ταυτότητος.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἐπαρχίων κερδίζουν χρηματικὰ ποσά, πρέπει νὰ μὰς ἀποστείλωσιν τὰ δελτία των ὁποίων οἱ ἀριθμοὶ κερδίζουσιν, καὶ θὰ λάβωσιν τὰ δῶρα των.

Ἡ ἡ' κλήρωσις τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου» θὰ γίνῃ καὶ πάλιν εἰς τὰ Γραφεῖα μαε (Λέκα 7), τὴν 5 μ.μ. τῆς Τετάρτης 17 Ἰανουαρίου. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν, δύνανται νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτήν.

Ἐπίσης ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνώστων τῶν ἐπαρχίων κερδίζουσιν θιθλία, πρέπει νὰ μὰς στείλωσιν τὰ σχετικὰ δελτία μὲ τοὺς κερδίζοντας ἀριθμοὺς, ἀναγράφοντας ἐπὶ τοῦ δελτίου καὶ τὸ ὄνομα των καθαρά. Θὰ παραλάβουσιν δὲ τὰ θιθλία των ἀπὸ τὰ Ὑποπρακτορῖα τῆς ἐπαρχίας των, εἰς τὰ ὁποία θ' ἀποσταλῇ—ἐπὶ ταύτῃ—μετὰ σχετικὰ ὄνομαστικὸν καταλόγου καὶ ἐπεξηγηματικὴ ἐγκύκλιος.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Συνεχίζομεν καὶ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων τῶν τυχερῶν ἀναγνώστων μαε, οἱ ὁποῖοι ἐκέρχισαν διάφορα δῶρα τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου.

Τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: Ὁ κ. Πασχ. Χριστοφόρου, Ἄνδρουτσου 23 Πειραιεύς, ἐκέρχισαν ἓν Ἡμερολόγιον τοῦ «Μπουκέτου».

Οἱ κ.κ. Φ. Ψημιάδης Βόλος, Α. Ἀσθεστάς Βόλος, Δ. Κωνσταντινίδης Σελασία 4 Ἐνταῦθα, Χ. Ἀνιστόπουλος Ζαχαροῦ, Φ. Πανταζῆ Πάργα, ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ μυθιστορήματος «Ἡ Σῖνια».

Οἱ κ.κ. Κ. Κυρίλλος Λουκάρεως 4 Ἐνταῦθα, Θ. Γιατράκος Ν. Πολύγωνον 53 Ἐνταῦθα, Π. Ἰωαννίδης Πειραιεύς, Σ. Παπαρηγορίου Ἀπελλοῦ 1, ἀνά ἓν πακέτο τσιγάρα.

Οἱ κ.κ. Κ. Νακελιάρηδης Π. Φάληρον, Γ. Σαβιολάκης Σχολῆ Χωροφυλακῆς Ἐνταῦθα, ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ μυθιστορήματος «Ἡ Ἐρωτευμένη».

Τὸ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»: Ὁ κ. Ἀπ. Βαφτοπούλου Γεν. Ἐπιμ. μασὰς Κοζάνη, ἐκέρχισαν ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ὀνωρίου Μπαλάς «Ἡ Πληγωμένη Καρδιά».

Οἱ κ.κ. Κ. Μπίλιος Παυλοπούλου 9 Ἀθήναι, Ἀγγελ. Σαμαρῶς Κοζάνη, ἐκέρχισαν ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ μυθιστορήματος «Ὁ Καπετάν Βρυκολάκας».

Οἱ κ.κ. Α. Μαργαράλου Βόρων, Σ. Κανάκης Νέα Ἰωνία ἀνά ἓν πακέτο τσιγάρα.

Οἱ κ.κ. Ἐρρίκος Μουσοῦρης Θεουκιδίου 3 Ἀθήναι, Γ. Γαλιάνος Λένοριαν 127 Ἀθήναι, ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ μυθιστορήματος «Ἡ Ἐρωτευμένη».

Οἱ κ.κ. Φώτιος Δεμιόναγος Πρωτεϊκόπου 19 Ἀθήναι, Στέφ. Βαφειάδης Περιστερῆς τετρ. 5, 1, Σουσοῦρης Δεληγιάννη 29 Κηφισοῦ, Κ. Καραμάνης Βύσσης 21 Ἀθήναι, ἀνά ἓν ἀντίτυπον τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ «Μπουκέτου».

ἕνα κουβάρι στὸ χέρι τῆς καὶ ἀνοίξει τὴν πόρτα τοῦ δωματίου, ὅπου περίμενε τὸ φτωχοκόριτοσ...

«Ἐπειτα ἀπὸ λίγα λεπτά τῆς ὥρας, ἀνοίξει τὴν πόρτα τῆς θλιωθῆκης τῆς. Ὁ ἄντρας τῆς ἴταν ἀκόμα ἐπαλωμένος στὸ ντι-θάνι καὶ διάβαζε τὴν ἐφημερίδα του.

—Ἦρθα νὰ σοῦ πῶ, τοῦ εἶπε, πῶς ἡ δεσποινὴς Σμιθ ἔφυγε.

Ἐκεῖνος πέταξε τὴν ἐφημερίδα.

—Πῶς; Ἐφυγε κιάλας; Μά, οὐ δὲν εἶπες πῶς θὰ τὴν κρατούσεσ νὰ φάῃ μαζὺ μαε τὸ φράδου;

—Τῆς τὸ εἶπα κι' αὐτῆς, μὰ δὲν θέλησε. Τῆς ἔδωσα λοιπὸν ἕνα μικρὸ δῶρο καὶ τὴν ἄφησα νὰ φύγῃ...

Ἡ κομπὴ κυρία Μαίρη πῆγε καὶ κάθησε στὰ γόνατα τοῦ ἀντρός τῆς. Πέρασε τὸ ἕνα τῆς χέρι πίσω ἀπὸ τὸ λαιμὸ του καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ χαϊδεύῃ τὰ μαλλιά.

—Φίλισέ με, Φίλιππε! τοῦ εἶπε ὀστέρα.

Ἐκεῖνος ἔγειρε πρὸς τὰ πίσω τὸ κεφάλι τῆς καὶ κόλλησε τὰ χεῖλι του στὰ δικά τῆς. Καὶ ὀστέρα ἀπ' αὐτὸ τὸ φίλ, ἡ κομπὴ κυρία Μαίρη κότταξε μὲ ἕνα παράξενο βλέμμα τὸν ἄντρα τῆς καὶ τοῦ ἔκανε μιὰ ἀκόμη πῶ παράξενη ἐρώτησι:

—Γιὰ πές μου τώρα, Φίλιππε, τοῦ εἶπε. Γιὰ πές μου τὴν ἀλήθεια. Εἶμαι ὄμορφη;